

Δ 1770

ΓΚΑΛΕΡΙ "ΩΡΑ"
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 7
ΤΗΛ. 230-698

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Τζέννη ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Άμαλία ΒΑΜΒΑΚΟΥ

7

19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 5 ΜΑΤΟΥ 1969

Ἡ ἔννοια τῆς Τέχνης ἐρμηνεύεται κάθε φορά ἀπὸ κάθε καλλιτέχνη μὲ διαφορετικὸ τρόπο. Προβλήματα ὑπάρχουν πολλά, καὶ δὲν δίνουν πάντα τὶς ἱκανοποιητικὲς λύσεις. Ὅμως ὁ καλλιτέχνης προσπαθεῖ νὰ φθάσῃ στό ἀποτέλεσμα ποῦ αὐτὸς νομίζει.

Ὁ δικός μου ζωγραφικὸς κόσμος θέλω νὰ κινεῖται στὴν ἔννοια τοῦ ἐπιπέδου: αὐτὸ ποῦ δημιουργεῖ τὴν αἴσθησι τοῦ «χτισίματος» τῆς φόρμας, πάνω σὲ φόντο θεληματικὰ ἐλάχιστο.

Τὸ θέμα αὐτὸ καθεαυτὸ δὲν μὲ ἀπασχολεῖ πολὺ. Κυρίως ὅμως εἶναι φιγοῦρες. Οἱ φιγοῦρες μου χτίζονται μὲ τὸ χρῶμα ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ἀπὸ δεξιὰ μέχρι ἀριστερὰ στὸ τελλάρο μου, μὲ φόντο ποτὲ «ἀτμοσφαιρικό»: ἀκόμα καὶ στὰ τοπία, ὁ οὐρανός μου δένεται μὲ τὴ γῆ, μὲ τὰ σπίτια, μὲ τὰ βουνά, δὲν φεύγει πίσω, μὲ τὴν ἔννοια τοῦ βάθους καὶ τοῦ «ἀτμοσφαιρικοῦ».

Τὰ ἐπίπεδά μου θέλω νὰ δονοῦνται ἀνάλογα μὲ τὴν ἔντασι, τὴν ζεστή ἢ τὴν ψυχρὴ παρουσία τοῦ χρώματος.

Ἀποφεύγω νὰ συνταυτίζομαι μὲ τὸν φωτογραφικὸ φακό.

Αὐτὸ ποῦ δίνω προσπαθῶ νὰ τὸ δίνω μὲ τὴν δικιά μου ἐρμηνεῖα καὶ τὴν προσωπικὴ ἔκφρασι.

Τζέννυ Παπαδάκη

Γ Λ Υ Π Τ Ι Κ Η

	Δραχ.
1. Κολόνα—Φλαμοῦρι—Μαόνι	8.000
2. Κολόνα—Φλαμοῦρι	8.000
3. Κολόνα—Φλαμοῦρι	2.000
4. Κολόνα—Καρυδιά	2.000
5. Κολόνα—᾽Οξυά	3.000
6. ᾽Ανάγλυφο—Καραγάτσι	3.000
7. ᾽Ανάγλυφο—᾽Οξυά	2.000
8. ᾽Ανάγλυφο—Φλαμοῦρι	1.000
9. Περίσκεψη—Κερασιά	1.000
10. Κουκουβάγια—Πέτρα	1.000
11. Σπόροι—Παλίσσανδρος	1.000
12. Κορμὶ—Μαόνι	1.000
13. Ζακχαῖος—Μαόνι	4.000
14. ᾽Απόγνωση—Φλαμοῦρι	15.000
15. Χαρά—Φλαμοῦρι	4.000
16. Σύμπλεγμα—᾽Εβενος	5.000
17. Χέρι—᾽Εβενος	5.000
18. Χέρια—᾽Εβενος	5.000

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΙΝΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Καιάγεται από τὸ Ναύπλιον. Σπούδασε στὴν Ἀθήνα, ἀρχικὰ στὸ ἐργαστήρι τοῦ ζωγράφου Α. Βασιλικιώτη καὶ κατόπιν σπούδασε καὶ ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Ἐλεύθερο Σπουδαστήριον Καλῶν Τεχνῶν, ὅπου εἶχε καθηγητὴ τὸν ζωγράφο Π. Τέτση. Ἀτομικὲς ἐκθέσεις: Γκαλερί Ζαχαρίου 1958. Ὑδρα 1962. Γκαλερί Ζυγὸς 1964. Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Ναυπλίου 1967. Γκαλερί Νέες Μορφές 1967. Ἔχει λάβει μέρος στὶς Ε., Ζ., Η., καὶ Θ. Πανελλήνιες, στὴν Α. καὶ Β. Πανελλαδικὴ Νέων καὶ σὲ πολλὰς ἐκθέσεις στὸ ἐξωτερικόν: Καναδᾶς 1963, Στουτγκάρδη 1965, Μανχάϊμ 1965, Παρίσι 1966 καὶ 1967. Λαμβάνει μέρος σὲ ὅλες τὶς ἐκθέσεις ἐσωτερικοῦ ποὺ διοργανῶνει κάθε χρόνο τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας: Θεσσαλονίκη, Κέρκυρα, Ἰωάννινα, Ρόδος, Σῦρος, Τρίπολη κ.λ.π. Ἔργα της ὑπάρχουν σὲ πολλὰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς τῆς Ἀμερικῆς, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος καὶ στὶς Πινακοθηκὰς Καλαμάτας, Ρόδου, Ναυπλίου. Ἔργα της ἔχουν ἀγορασθεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἀπὸ τὸ 1962 διδάσκει στὴν Σχολὴ Διακοσμητικῶν Τεχνῶν «Βακαλό».

ΑΜΑΛΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Ἡ γλύπτρια Ἀμαλία Βαμβάκου γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε στὸ Washington University, στὸ St. Louis τοῦ Missouri—B.F.A. degree. Ἔχει ἐκθέσει στὴν Ἀθήνα: στὴν Γκαλερί Τέχνης 1958, στὴν Γκαλερί Σαρλᾶ 1958, στὴν Γκαλερί Ζυγὸς 1960, στὸ Καλλιτεχνικὸ Σωματεῖο Ἑλληνίδων—Παρνασσὸς 1963, στὴν αἴθουσα Κένεντυ—Καλλ. Σωματεῖο Ἑλληνίδων 1966. Ἐπίσης ἐξέθεσε στὸ Λονδίνο στὴν Wiac 1964, καὶ στὴν Newburgh Gallery 1966 καὶ στὸ Σάλτσμπουργκ τῆς Αὐστρίας 1964. Ἔχει λάβει μέρος στὶς Στ., Η., Θ. Πανελληνίους καθὼς καὶ στὴν Α. Διετῆ ἔκθεση Γλυπτικῆς, στὴ Φιλοθέη 1966. Ἔργα της ἔχουν ἀγορασθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ ἄλλα ὑπάρχουν σὲ ἰδιωτικὰς συλλογὰς στὴν Ἑλλάδα, Καναδᾶ, Παρίσι, Ἀμερικὴ. Διακρίσεις: Πρῶτο καὶ δεῦτερο βραβεῖο Γλυπτικῆς στὴν ὑπαίθρια ἔκθεση Chautauqua, New York 1955, βραβεῖο Hazel Goetsch, Missouri Federation of womens clubs 1956, Δεῦτερο βραβεῖον διαγωνισμοῦ γλυπτικῆς Caroline Risque Janis 1956, Τιμητικὴ διάκριση—Rotary College Fellowship, District 196, τὸ 1956.

Ζ Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Η

Λ Α Δ Ι Α

	Δραχ.
1. Μάννα με αγόρι	4.500
2. Παιδιά με χαρταετούς	5.000
3. Κορίτσια στην εργασία	2.500
4. Λουλούδια	2.500
5. Δείπνο	10.000
6. Σύνθεσις	3.500
7. Κορίτσι λυπημένο	2.500
8. Άγόρια	10.000
9. Μικρή σύνθεσις	2.500
10. Χωριό	3.500
11. Οικογένεια σέ βεράντα	12.000
12. Κορίτσι ταιΐζει περιστέρια	2.500
13. Ζευγάρι στο καφενεϊο	2.500
14. Μάννα με κοριτσάκι	2.500
15. Ή γέννηση του πρίγκηπα	8.000
16. Σύνθεσις με παιδιά	4.500

Μ Ι Κ Τ Η Τ Ε Χ Ν Ι Κ Η

17. Ποδηλατιστές	2.000
18. »	2.000
19. » (μελάνι)	2.000
20. » (κάρβουνο)	2.000
21. Ίππεις (μελάνι)	2.000
22. Τσίρκο (μελάνι)	2.000
23. Βιολοντσέλλο (μελάνι και κάρβουνο)	2.000
24. Πιάνο (μελάνι και κάρβουνο)	2.000
25. Καρποί	2.000
26. Λουλούδια	2.000
27. Ζευγάρι στο κρεβάτι	2.000
28. Οικογένεια	2.000
29. Παιδάκια σέ κήπο	2.000
30. Μάννα με παιδιά	2.000
31. Χωριό I	2.000
32. Χωριό II	2.000

Ένα κομμάτι ξύλο, στὸν πάγκο μου. Βρισκόμαστε ἀντιμέτωποι. Ἐκεῖνο ἔχει καθωρισμένο ὄγκο, χρῶμα, ἴνες. Ἐγὼ ἔχω θέληση, ἐργαλεῖα, ἐνέργεια. Πρόκειται νὰ τὸ μεταμορφώσω σὲ εἶδωλο. Τὸ φοβᾶμαι. Γιὰ νὰ διαλύσω τὸ φόβο μου τὸ σφηνώνω στὸν πάγκο μου. Τοῦ δίνω γρήγορες, δυνατὲς στρομπιές. Ὁ κούφιος ἤχος στὰ χτυπήματα τοῦ ξύλου, μὲ βεβαιώνει γιὰ τὴν ἔνταξή του στὴ θέλησή μου. Τώρα τὸ ξανακοιτάζω. Δόθηκαν ἀφορμές. Οἱ ἀφορμές αὐτὲς μοῦ θυμίζουνε κάτι. Αὐτὸ τὸ κάτι μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα κεφάλι, ἕνα φυτό, ἕνα κορμί, μιὰ κολόνα ἢ ἕνας ἅγιος. Ἡ ἀγωνία μου πέρασε. Ἡ ἀπόφαση πάρθηκε. Προχωρῶ μὲ σιγουριά πιά. Τὸ εἶδωλο ξεκαθαρίζει σιγά—σιγά, ἐκδηλώνεται στὴν ἀφή. Ἄν σταματήσω ἐγκαίρως πρὶν τὸ γλυκάνω, ἔχω ἕνα εἶδωλο δυνατό.

Ἄμαλία Βαμβάκου

